

כיצד נגביר את הסודיות ונעלה את רמת הבטחון?

מלאכה קלה, שכן אין צורך אלא בגפרור דולק כדי לחסל את תוכנו של הסל. אך יש ובגלל חוסר מחשבה — או בגלל חוסר זהירות מתוך הנחה שכל הנמצא בסל אינו חשוב — מונחות „פיסות ניר“ אלה זמן רב.

מכיון שלצורך פעולה העומדת להתבצע יש למסור לחייל ידיעות, כדי שידע מה עלול לעמוד לפניו, חייבים המפקדים לודא שידיעות חיוניות אלה תמסרנה ליחידות, רק אז, כשכבר לא תהיה שום אפשרות להעבירן ולמסרן בשוגג.

בכל שלבי האימון של החייל, רצוי להקפיד על עישון נכון של סיגריות, למרות שנראה הדבר מגוחך. רצוי שהחייל יתרגל להצית את הסיגריה באופן שהסמל „שק“ם“ ישרף תחילה, או להשמיד את זנב הסיגריה כליל! כי לעתים עשוי בדל סיגריה להורות על סיור או על פעולה אשר נעשתה, דוקא כשיש צורך להסתיר זאת. קצינים ומשקיפים חייבים להרגיל את חייליהם לא לשאת עמם בשום תנאי אימון תערוכות יומנים או רשימות.

שדה-האימונים, לאחר שנעזב ע"י היחידה המתאמנת, הנו מקום נוח לאיסוף פירוורי ידיעות, לעתים חיוניות. אפשר למצוא בשטח כזה סימנים שיעידו על גודל היחידה ושמה, על רמת-האימון, על טיב הצידוד ושמירתו וכד'. נזילת ידיעות מסוג זה אפשר למנוע בצורה פשוטה, אם אך מקדישים תשומת-לב מספקת מצד הפיקוד, ומקפידים הקפדה יתרה על רמת המשמעת. לאחר פירוקו של מאהל יש לסרוק היטב את השטח ולהקפיד שלא תישארנה בו מעטפות של מכתבים וקטעי יומנים של חיילים. יש להקפיד במיוחד שלא תישארנה פקודות שגרות, קטעי תכנית האימון, גימ, מפות וכד'. יש לודא איסופם של כל סוגי התחמושת, והטמנתן של אריות אשר אינן ניתנות לשימוש. כן יש לטשטש את מקום האהלים.

ע"י הקפדה יתרה על רמת המשמעת בכל הדרגות, וזכירת הפתגם הסיני העתיק: „ראה, שמע, אך אל תדבר“, סבור אני כי יעלה בידינו להעלות את רמת הסודיות והבטחון בצבא ובמדינה.

סגן משה וייס

האמצעי הבדוק להשגת מטרה איזו שהיא בהיקף רחב, הוא חינוך ואימון. בעית שמירת הסודיות תבוא על פתרונה באמצעות חינוך, יותר מאשר באמצעות אימון. החינוך, שהוא תהליך ממושך, קשה לביצוע במסגרת הצבא בגלל משך הזמן הקצר של שירות-החובה. מאידך גיסא, חשוב דבר זה לצבא בכללו ולשמירת הסודיות במיוחד.

המפקדים, בדרך-כלל, הם החומר-האנושי המובחר שבקרב החיילים הנקלטים לשורות הצבא; אך אף-על-פי-כן הפיתחם למחנכים אינה משימה קלה. כצעד ראשון יש להנך את המחנכים עצמם — היינו קצינים ומשקיפים — ע"י הכללת הפרק העוסק בשמירת הסודיות בתכנית האימונים הכללית בבתי-ספר צבאיים ארציים, והוצאתה לפועל של התכנית ע"י אנשי מודיעין בעלי נסיון, אשר ימסרו בבהירות רבה ככל האפשר מה הוא הגבול של מסירת ידיעות לחייל.

הצעד הקשה-יותר הוא לחנך את החייל ולבקרוהו כאן, כבמקרים אחרים, חייב המפקד לשמש דוגמה, ולהזהר שעה שהוא משוחח עם מפקדים אחרים בנוכחות חייל אפילו על דברים של מה בכך, שלכאורה הם הסרי-ערך. בתכנית האימונים של החיילים — שב-תכנית האימונים של המפקדים — יש לכלול חינוך לשמירת סודיות, ויש להקצות מקום נכבד ללקח קרבות או לפעולות אשר נכשלו כתוצאה מ„נזילת“ ידיעות לידי האויב.

אולם, אין להסתפק בחינוך ובהדרכה בלבד; יש למצוא שיטה מתאימה לבקורת לא בתחום הבסיס והאימונים בלבד, אלא בעיקר בשעת שהייתו של החייל מחוץ לבסיס. כדי להבטיח יעילות בשטח זה יש לחייב כל בעל דרגה — הן בשירות-פעיל והן במי-לואים — להעיר לחייל הנהוג קלות ראש בשמירת הסודיות. במקרים חמורים יש להביאו לדין. בשיירות קשר, כגון: אלוטו, טלפון, יש להתמיד בהאזנה כדי למנוע תקלות העלולות להיות הרוח-אסון.

מקור נוסף אשר ממנו אפשר לשאוב ידיעות אשר אין זה רצוי כי תפולנה בידי האויב, הם סלי הנניר של המשרדים השונים, לאחר סיום יום העבודה. אין דבר קל מאיסופו של החומר המושלך-הפקר בסלי הנניר המלאים, אך, מאידך גיסא, גם השמדתו הנה